Înцерулă аррътъ ку децитулă луї Isaак каллеа пе каре о урmasse Iisуs.

— Мерцї! i zisse.

— Dap tу? întребъ Isaак.

— Еă mъ воіă întoарче de унde amă venită.

Ші, desfъшупîndу-шї appiпеле, аша de iуte прекумă каде тръsnetулă de sуsă, înцерулă se уркъ еаръ în черă.

— Pemîї sъnъtosă, stpiгъ Isaак, банкулă пъpinteлуї meă! pemîї sъnъtosă, прагулă de ла kasa пъpinteлуї meу!... pemîї sъnъtosă, пъpinteле meă! pemîї sъnъtosă пъpinteле пъpinteлуї meă!... Pemîї sъnъtoasъ! nevastъ! pemîneцї sъnъtoшї, копії! pemîneцї sъnъtoшї, pemîneцї sъnъtoшї! pemîneцї sъnъtoшї!...

Ші se deпъртъ penede supe naptea унde se afla Поарта жудекътopeaскъ.

Aбіа fъку къцї-ва пашї, кънdă унă fenomenă пе каре пу'лă възуsseînkъ îллă пуsse în mipape: кънї, de ші era челлă mулă doуъ ope dунъ ameazї, інтунепікулă era pesnîndită пе faцa пъmîntулуї.

Îшї pedikъ окії în aерă, ші възу унă че ка унă felă de луme каре se пунеа întpe soape ші пъmîntă: унă черкă assemenea унеї веріце de feppă pouită întp'унă кунторă era totă че маї pemînea de ла soape.

Niшte nopї арътошї ші каре алерга пе черă, алунгацї de appina de fokă a simунулуї.

Niшte fулцере рошії ка сънцеле sninteka tъpia în toatъ întindepea sa.

Niшte stелле se appъta din локă în локă, пе уртъ